

KS 2003-12-17

Ärende 32

Miljömiljarden

Ewa Samuelsson (kd)

Särskilt uttalande

Syftet med miljömiljarden blir fel från början till slut genom att staden på detta sätt skapar nya förutsättningar när det gäller sanering av miljöföroreningar. Risken är stor att staden målar in sig i ett hörn när majoriteten nu beslutat om att inrätta miljömiljarden kan ett prejudikat skapas som i längden förändrar förutsättningarna på detta område negativt och leder till att staden får ta statens ansvar. Det hade varit önskvärt om staden vidhållit principen att i de fall då det är svårt att belägga vem som är ansvarig för föroreningen bör det vara staten som går in och bidrar med resurser för marksanering. Att staden inte tydligare har följt Kristdemokraternas tidigare uppmaning att kommunstyrelsen ska uppvakta regeringen om att ta ett större statligt ansvar för marksaneringen och för att se över finansieringen av gamla miljösynder är mycket beklagligt.

Stockholm är Sveriges tillväxtmotor och den industri som är ansvarig för att marksanering nu är nödvändig har varit verksamhet som nyttjats för hela Sveriges del. Kostnaden för den miljöförorening som denna industri bidragit till skall staten stå för då ingen förorenare kan klagas. De medel som staden nu använder för statliga åtaganden skulle därmed kunna utnyttjas på ett bättre sätt för Stockholm. Kristdemokraterna vill därför att arbetet med avsättningen av "miljömiljarden" avbryts.

Ärendet visar dessutom oklarheter om hur projektbedömningen ska gå till. Ska det vara möjligt att få projekt som uppvisar en mätbar och påvisbar miljönytta krävs en kvalificerad bedömningsgrupp. Det är märkligt om det är politiskt tillsatta tjänstemän som ska göra bedömningarna.

Det remissförfarande som föreslås i ärendet riskerar att skapa en situation där nämnderna blir både ansökare och bedömare av sina egna projekt, vilket är klart olämpligt och säkerligen något som skulle klandras av stadens revisorer.